

TWEE KINDEREN

Lodewijk DOSFEL

Jef TINEL (1885-1972)

Langzaam

Het is een eeu-wen-oud ver-
lets levendig

p *f*

- tel-sel, twee kin-dren speel-den hand aan hand. Het

10

was ten tijd der rid-ders - toch - ten en hel - den-strijd in 't hei-lig land.

14

Iste tijdmaat

De knaap ver-laat zijn ge-zel - lin-ne en gaat naar d' Oos-ter-lan - den mee.
 De knaap ver-laat zijn ge-zel - lin-ne en gaat naar d' Oos-ter-lan-den mee.
 De knaap ver-laat zijn ge-zel - lin-ne en gaat naar d' Oos-ter-lan-den mee. In

18

In 't dal stat nu al-leen het meis-ken, in
 't dal staat nu al-leen het meis-ken, in
 't dal staat nu al-leen het meis-ken, in
 't dal staat nu al-leen het meis-ken, in

In 't dal staat nu al-leen het meis-ken. In 't dal staat al-

23

't dal staat nu al-leen het meis-ken vol on - ge - kend en pran - gend wee,
 't dal staat nu al-leen het meis-ken vol on - ge - kend en pran - gend wee,
 't dal staat nu al-leen het meis-ken vol on - ge - kend en pran - gend wee,
 't dal staat nu al-leen het meis-ken vol on - ge - kend en pran - gend wee,'

- leen het meis-ken vol on - ge - kend en pran - gend wee, vol on-ge-

27

Vertragen - decrescendo

*Gaande
Langzamerhand versterken*

vol on-ge-kend en pran-gend wee. Ze gaat naar ha-ren
 vol on-ge-kend en pran-gend, pran-gend wee. Ze gaat naar ha-ren
 vol pran-gend, pran-gend wee. Ze gaat naar ha-ren
 - kend en pran-gend wee. Ze gaat naar ha-ren

33

wi-gant zoe-ken, gaat ver ver-moeid en af-ge-mat, en
 wi-gant zoe-ken, gaat ver ver-moeid, ver-moeid en af-ge-mat, en
 wi-gant zoe-ken, gaat ver ver-moeid en af-ge-mat en
 wi-gant zoe-ken, gaat ver ver-moeid en af-ge-mat en

38

f

decrescendo

vindt hem op het eind-loos slag-veld waar ha-re knaap ge-voch-ten
 vindt hem op het eind-loos slag-veld waar ha-re knaap ge-voch-ten, ge-
 vindt hem op het eind-loos slag-veld waar ha-re knaap ge-voch-ten, ge-
 vindt hem op het eind-loos slag-veld waar ha-re knaap ge-voch-ten

42

Zeer langzaam

had.
- voch - ten had. Zij knielt naast hem, knielt naast

8
- voch - ten had. Zij knielt naast hem, knielt naast

had. Zij knielt naast hem, knielt naast

46

Iets levendiger

crescendo

f decrescendo

hem, hij lacht haar te-gen, hij lacht haar te - gen en sterft,

hem. Hij lacht haar te-gen, hij lacht haar te - gen en sterft,

8
hem. Hij lacht haar te-gen, hij lacht haar te - gen en sterft

hem. Hij lacht haar te-gen, hij lacht haar te - gen en sterft,

hem. Hij lacht haar te-gen, hij lacht haar te - gen en sterft,

52

vertragen en verzachten

en sterft en sterft ter-wijl hij op haar

en sterft, en sterft ter-wijl hij op haar

8
en sterft ter-wijl hij op haar

en sterft en sterft ter-wijl hij op haar lacht.

56

lacht. Het meis-ken blijft steeds ne-der - knie - len

lacht. *Iste tijdmaat* Het meis-ken blijft steeds ne-der - knie - len

lacht. Het meis-ken blijft steeds ne-der - knie - len. Het meis-ken blijft steeds ne-der - knie - len

Blijft ne - der - knie - len

61

p

en o-ver 't slag - veld valt de nacht, valt, valt en o-ver

en o-ver 't slag - veld valt de nacht, valt, valt en o-ver

en o-ver 't slag - veld valt de nacht, en o-ver

en o-ver 't slag - veld valt de nacht, en o-ver 't slag - veld valt de nacht.

65

vertragen en verzachten

ppp

't slag - veld valt, de nacht.

't veld valt de nacht, valt de nacht.

't veld valt de nacht, valt de nacht.